

съ лисичи кожи мантили, стояха на крака. Коситѣ имъ сж распуснати, като куйруцитѣ на драгунскитѣ каски, украсени сж съ нанязи отъ сребърни и златни монети, отъ различна форма, отъ различна цѣна и различни епохи, и прикриватъ плешитѣ като скжпоцѣнна броня. Това е вѣното и богатството на българскитѣ дѣвойки. Когато се жени отъ дѣвойката сниматъ тѣзи пари, и въ деньтъ на брака тя, съ распуснати коси, безъ да има по тѣхъ нито една монета, чака нови монети, принасяни ней щедро въ даръ за память на свадбата.

Както вѣрнитѣ поклонници на Исляма, въ срѣдата на Рамазана, вървятъ единъ слѣдъ други да цѣлуватъ дрѣхитѣ на пророка, така дохождаха отъ улицата, единъ подиръ други, мюсюманитѣ и християнитѣ, и всѣкий закачаше по коситѣ пробита сребърна или златна монета, прѣстенъ или елмазъ. Скоро плешитѣ на новобрачната васняха отъ злато, сребро и драгоцѣнни камание. Мюте-сарифина вplete въ коситѣ прѣстенъ съ прекрасенъ рубинъ. За удивление на всички влѣзоха единъ подиръ други трима Каракачани и всѣкий донесе по елмазено перо—даръ достоенъ за султанша. Първитѣ двама Каракачени бѣха отъ така наричанитѣ *доминуси**), въ *ружм-ското нарѣчие* мусси, сжщо което и българскитѣ чорбаджии; третийтъ бѣше момъкъ, малко повече отъ двадесетъ години, високъ, левентъ и, както признаха дамитѣ облѣчени по-френски, твърдѣ красивъ. На всичкитѣ поднасяха сладко и вода, а послѣ амберия и кафе. Младийтъ Каракачанинъ, по забравяние ли, затова ли че си припомняше своето латинско происхождение, на угощавшитѣ го дѣвойки говоряше: *gracia!*

Думата *gracia* влѣзе въ ушитѣ на всички. Жителката отъ Майицъ, дъщерята на ватерловскитѣ пълковникъ, си въобрази че познавала младийтъ человекъ въ Букурещъ, че той е Гика и князь. Мжжътъ ѝ се вжсяше.

*) Dominus—господинъ monsieur; тѣзи названия сж се запазили въ потомцитѣ на римскитѣ легиони навсѣждѣ, даже тамъ, гдѣто тѣ говорятъ по-славянски или по-грѣцки, като явно доказателство за тѣхното латинско происхождение.